# IJ MATTERS

SHRINE OF THE INFANT JESUS

**Nashik India: Volume VII Issue III– August 2026**

CONTENTS


| NO | TOPIC | PAGES | AUTHOR |
|---|---|---|---|
| I | SHRINE HAPPENINGS | 3-5 | ERROL |
| II | THE ASSUMPTION OF MARY ON INDIA'S INDEPENDENCE DAY | 6-7 | ERROL |
| III | Heaven's Answer | 8 | GODFREY |
| IV | We and the GEN Z | 9 | TONY DIAS |
| V | John Marie Vianney | 10 | GODFREY |
| VI | RHYME OF THE STATUS QUO | 11 | GODFREY |
| VII | भयमुक्त भारत होवो !! | 12-13 | वेन्सी डिमेलो |
| VIII | धरतीचे दोन  आब्बा बाप्पा | 14-15 | मीना बनसोडे |

# SHRINE HAPPENINGS IN AUGUST 2026

Fr Errol was busy in the month of August with Retreats and Courses. The first of these was a retreat to 43 Priests of the Diocese of Boinangaon, Assam which was held at the Arrupe Renewal Centre, Shillong

All the priests got into the Retreat from the beginning and it was clear that the Spirit of God was truly present. Many of them said that they were deeply touched by the Spirit and were determined to keep making a difference in the lives of the people they were called to serve.

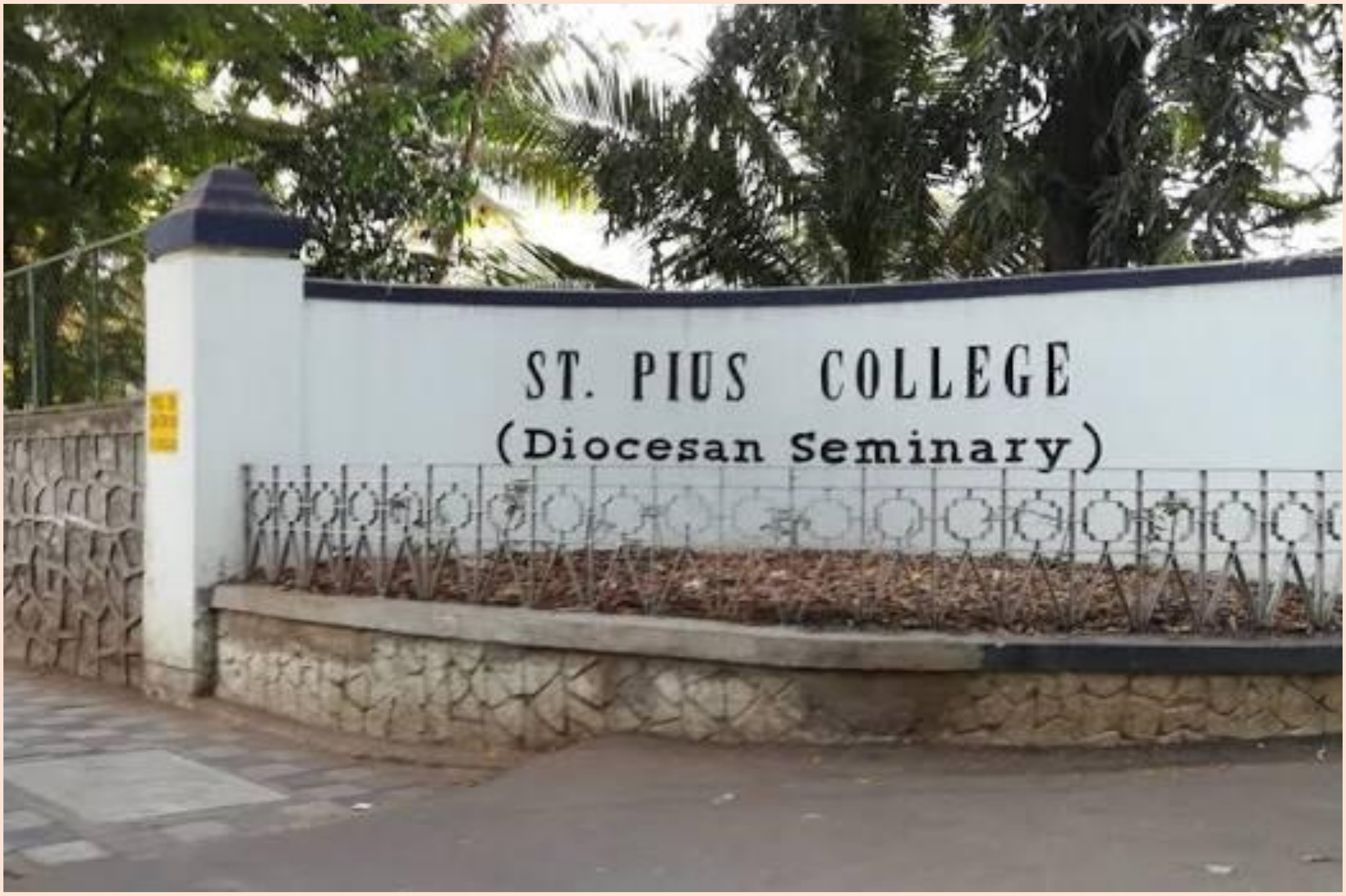


Immediately after the Retreat, Fr Errol went to St Pius X, Seminary Goregaon for his yearly course on the Gospel of Mark with the students of First Year theology. He completed the course on August 14, 2026 and returned to Nashik.

On August 17, 2026, Fr Errol went to the Fatima Sisters, Generalate, Pune to conduct the first of five Retreats for the Fatima Sisters. He has been requested to give Retreats to the whole Congregation. The other four Retreats will be in September (2) October (1) and November (1). The first Retreat was attended by 55 sisters. The Sisters who attended this retreat were deeply touched by the Spirit of God from the first day and maintained openness and silence so that the Spirit could work all through the Retreat touching and transforming their lives. All the sisters left after a deeply spiritual experience and with resolutions to make Jesus Christ visible through their actions.

We take this opportunity to wish you and your families all the blessings of the Infant Jesus. We are sure that St Joseph and our Blessed Mother will be your intercessors and guides.
Fr. Errol Fernandes SJ

## THE ASSUMPTION OF MARY ON INDIA’S INDEPENDENCE DAY

Besides other significant events in the month of August, two stand out. These are The Assumption of our Blessed Mother and Independence Day. Both are celebrated on the same date: August 15 and both are related.

The reason why these events are related is because they are both about Freedom. Independence is celebrated as freedom from foreign rule and domination to self-rule and governance and the Assumption may be seen as a freedom from this limited and incomplete life to the bliss of eternal and perpetual life.

The verses which make up the Gospel text for the feast of the Assumption are commonly known as “The Magnificat” or Mary’s hymn of praise. It seems to have been modelled on the prayer of Samuel’s mother, Hannah, in 1 Sam 2:1-10 and contains many Old Testament concepts and phrases. It communicates a picture of Mary as someone quite steeped in scripture. It reveals God primarily as a God of the poor. God is the one who will vindicate the poor by removing the rich and mighty from their positions and raising the lowly.

The hymn may be seen to be divided into four parts. The first part consists of praise to God for what he has done in and for Mary; the second part speaks of God’s power, holiness and mercy; the third part shows God acting as a Sovereign in reversing social conditions in favor of the poor and downtrodden; and the fourth and final part recalls God’s mercy and promises to Israel.

The hymn speaks of the effects of the Lord’s coming for all of God’s people. It begins on a note of salvation as Mary acknowledges her dependence on God. It was the grace of God that sustained and brought her to the position in which she finds herself. She has not achieved anything on her own, it is all a gift of God and thus, Mary acknowledges her humble state, referring to herself as God’s servant. She is to be called “blessed’ because God, in his mercy and goodness, had raised her to this level.

God has shown this mercy and goodness to the poor by showing the strength of his arm, by scattering the proud, and deposing the powerful. The poor, on the other hand, have been raised, and the hungry have been filled. God remembers not only those of old but also the present generation. He is a God not only of the past, but also a God of the present, the now.

The stress on God as a God primarily of the poor stands out in Mary’s hymn of praise. In a world where the rich seem to be getting richer and the poor, poorer, one wonders whether the Magnificat is a hymn that can make sense to the poor, to those of low degree. Yet, it is important to remember that God’s ways are not our ways and so, the poor must, in confidence, sing this song as their song. The confidence with which Mary sings this song runs through the entire hymn. She uses past tense to denote God’s future actions, thus expressing that God will indeed accomplish his will, and the poor will be vindicated. What is important for the poor to realize is that they, like Mary, need to continue to open themselves to all that God wants to do in them.

They need to continue to acknowledge their dependence on God by doing all that is required of them and then, leaving the rest in his capable and strong hands.

Even as we do celebrate these events, we need to ask ourselves serious questions both as Indians and Christians. Can we be really free when caste distinctions result in murder and rape? Can we be really free when freedom to speak the truth is met with physical violence and threat to life? Can we be free when the incidence of female foeticide is so high in our country and where in many places the girl child is seen as a liability and burden rather than a blessing? Can we be really free when we are so intent on destroying our natural resources for selfish ends and then have to wonder whether we will have enough rain to see us through the year? Can we call ourselves Christians when we will not do anything about these atrocities and continue with our lives as if it does not concern us?

Are we really free? Are we truly Christian?

Let the celebrations of Independence Day and the Assumption of our Blessed Mother be wake-up calls for us to rouse ourselves from our slumber and do something tangible to right the wrongs.

## Heaven’s Answer

There's something astir in India today
Something that heralds a change
But the powers that be rule so menacingly
If they crush all that wouldn't be strange
It's therefore I pray that Heaven at last
May pick up the bodies that break
There's no other power that can stemn the great rot
No matter what we undertake
Pray that this grip of Satan will loose
And the Reign of God's Kingdom may rise
That the masses who face the tyrant’s crude mace
May find their true strength that defies

**We and the GEN Z**

It appears we had to endure this endless wait
For the Gen Z, to finally seal the *Vishwaguru's* fate

They were quicker than us, to see and discover
That the 'Emperor' had indeed no clothes whatsoever!

They brought about the government's capitulation
An achievement, nothing short of a revolution

Gen Z showed us the way, held to us a mirror
We saw in it our reckless contribution to the horror!

We celebrated the sufferings inflicted on the 'othered'
Not realizing that our own children would be devoured

Forced to open our eyes, we now see before us the devastation
It will take years, before we rebuild our Republic's foundation

We refused to see the writings on the wall, or listen to the warning
Having been lulled and sedated by the compromised media's offering

Even as we introspect, reset our thinking and atone for our Sin
Let us applaud and celebrate our Gen Z's most spectacular Win!

***Anthony Dias***

## John Marie Vianney

As we remember John Vianney
We thank for every one
Who serves as priest in God’s great Church
In the footsteps of his Son

For its not rituals that make priests
Nor grandiose celebration
But in the care for those in need
Is priesthood’s validation

We all share Jesus’ priesthood now
With truth and love so filled
No care for empty titles worn
Just humankind to build

Godfrey D’lima

# RHYME OF THE STATUS QUO

No, they don’t want Jesus Christ
Nor Marxian thought to cite
Or Islam - keep the masses blind
Lest they rethink their plight

And that’s the status quo today
Where those with power and might
Are educated for careers
To fuel westward flight

Then from their niches, rich, secure
With patriotic spite
They’ll spike the terror to disrupt
New faiths by day or night

While home our satraps legislate
To throttle every light
That serves to show forth better days
Which bring the poor respite

Godfrey D’lima

१५ ऑगस्ट!! भयमुक्त भारत होवो !! (Where the mind is without fear !!) वेन्सी डिमेलो.

भीती ना आम्हा मुळी कशाची गडगडणाऱ्या नभा. आस्मानीच्या सुलतानीला या जबाब देतील जिभा. ही निर्भयता देणारा आपला भारत देश आहे. निर्भय बनो.....!! डरो मत.....!!
आपल्या देशात प्रत्येक नागरिकाला बोलण्याचे लिहिण्याचे स्वातंत्र्य आहे. भाषा, धर्म, संस्कृतीचे स्वातंत्र्य आहे. व्यक्ती स्वातंत्र्य हा आपल्या स्वातंत्र्य देशाचा संविधान मसुदाच आहे.

सोबतच हेही आदराने लक्षात ठेवले पाहिजे की प्रत्येक भारतीय व्यक्तीला नागरिकाला स्वातंत्र्य म्हणजे स्वैराचार नाही. आणि संविधानाची कायद्याची शिस्त ही शिक्षा वाटू नये. देशाच्या अखंडतेसाठी ही पथ्ये आपणास पाळावीच लागतील.

कारण आपला भारत हा विविधतेने नटलेला देश आहे. आपल्या देशात अनेक जाती, धर्म, भाषा आणि संस्कृतीचे लोक गुण्यागोविंदाने राहतात. भारताने विज्ञान, शिक्षण, उद्योग, शेती आणि तंत्रज्ञानाच्या क्षेत्रात मोठी प्रगती केली आहे. मात्र देशाचा खरा विकास तेव्हाच होईल, जेव्हा प्रत्येक नागरिक भयमुक्त आणि सुरक्षित जीवन जगू शकेल. देशातील शेवटचा माणूस या देशात स्वाभिमानाने जगेल.

आज समाजात चोरी, दहशतवाद, हिंसाचार, स्त्रियांवरील अत्याचार, भ्रष्टाचार, जातीय व धार्मिक तेढ धार्मिक भेदभाव नफरती यांसारख्या समस्या आहेत. या समस्यांमुळे सामान्य माणसाच्या मनात भीती निर्माण होते. विशेषतः महिला, मुले आणि ज्येष्ठ नागरिकांना सुरक्षिततेची चिंता भेडसावत असते. ही परिस्थिती बदलणे ही प्रत्येकाची खरी जबाबदारी आहे.

भयमुक्त भारतासाठी कायद्याचे राज्य मजबूत असणे आवश्यक आहे. गुन्हे करणाऱ्यांवर कठोर आणि योग्य कारवाई झाली पाहिजे. पोलिस प्रशासन अधिक सक्षम व लोकाभिमुख झाले पाहिजे. तसेच नागरिकांनीही कायद्याचे पालन करून आपल्या कर्तव्यांची जाणीव ठेवायला हवी.

समाजातील भेदभाव आणि द्वेष दूर करणेही तितकेच महत्त्वाचे आहे. जात, धर्म, भाषा किंवा प्रदेश यावरून एकमेकांचा द्वेष न करता आपण सर्व भारतीय आहोत, ही भावना मनात रुजली पाहिजे. शाळांमधून मुलांना प्रेम, समानता, बंधुभाव, सहिष्णुता आणि अहिंसेचे संस्कार प्राधान्याने देणे गरजेचे आहे.

भ्रष्टाचारमुक्त, भेसळमुक्त आणि शुद्ध पारदर्शक व्यवस्था निर्माण झाली तर सामान्य नागरिकांचा शासनावरील विश्वास वाढेल. महिलांना सुरक्षित वातावरण, मुलांना निर्भय शिक्षण आणि प्रत्येकाला सन्मानाने जगण्याचा अधिकार मिळाला पाहिजे.

भयमुक्त भारत ही केवळ सरकारची शासनाची जबाबदारी नाही; ती प्रत्येक नागरिकाची सामूहिक जबाबदारी आहे. आपण अन्यायाविरुद्ध आवाज उठवला, एकमेकांना मदत केली आणि समाजात प्रेम व बंधुभाव वाढवला, तर भारत नक्कीच भयमुक्त होईल. मात्र देशातील सत्ताच रयतेला भीतीत वागवत राबवत असेल रक्षकच भक्षक बनत चालले असतील तर...?

“भय नाही, डर नाही भेदभाव नाही; प्रेम, शांती आणि न्याय, समानता हाच भारताचा सन्मार्ग आहे. प्रत्येक नागरिक निर्भयपणे जगतो आणि आपला भारत खऱ्या अर्थाने भयमुक्त होवो.

Where the mind is without Fear जेथे मन भयमुक्त आहे. देशातील प्रत्येक व्यक्तीचे मन भीतीपासून मुक्त असावे. ज्ञान सर्वांना मिळावे. लोकांमध्ये संकोचित विचार नसावेत. सत्य विवेक व स्वातंत्र्याच्या मार्गाने देशाने प्रगती करावी. जेथे मन भयमुक्त आहे. आणि मस्तक उन्नत आहे. तो देश बलशाली होतो. विश्वात शोभून राहतो हेच निर्भय स्वतंत्र आणि प्रगत भारताचे स्वप्न आहे. मात्र आज स्वातंत्र्यदिन साजरा करीत असताना मात्र... गेले एक तप रयत नोटाबंदीचे भय करोनाचे भय छद्मी लढाईचे भ भ्रष्टाचाराचे भय भेसळीचे भय देवळातील दानपेटी चोरीचे भय. महागाई बेकारीचे भय परीक्षा पेपर फुटीचे भय. कोवळ्या युवकांवरील हल्ले. आणि देशासाठी सर्वात घातक भीती आहे ती छद्मी आणि धर्मांध प्रसाराची. हे आजच्या आपल्या देशाचे जिवंत वास्तव आहे. त्याला तिलांजली देऊया. जय हिंद जय भारत निर्भय भारत आत्मनिर्भर भारत.

धरतीचे दोन  आब्बा बाप्पा  !! मीना बनसोडे

एक धरतीचा आदिवासी नेता आब्बा ( बिरसा मुंड्डा ) आणि दुसरा मानवतेचा सखासोयरा लोयोलोकर  ( संत इग्नाती लोयोला)

दोघे पण शूर रणवीर एक आपल्या लोकांसाठी दुसरा आपल्या देशासाठी.

जर्मन शाळेत शिकत असताना त्याला कळले आपल्या जमिनीवर जमीनदार आणि इंग्रज ताबा घेत आहेत. खरंतर गावचे जमीनदार इंग्रजांच्या मदतीने तेथील आदिवासी समाजावर अन्याय करीत असत.

हे धरतीपूत्र आबा ( बिरसा मुंडा ) ह्याला सहन झाले नाही. त्याने आपल्या आदिवासी समाजाला न्याय व हक्क मिळवून देण्यासाठी क्रांती केली.  आणि इंग्रजांकडून शहीद झाला. जग मान्यता पावला.

म्हणूनच ९ ऑगस्ट हा जागतिक आदिवासी दिन युनोने जाहीर केला. बिरसाचे विचार आणि नेतृत्व पाहून लोक त्यांना आदराने धरतीआबा व जननायक या नावाने ओळखू लागले. वय होते अवघे पंचवीस वर्षे. जन्म १५ नोव्हेंबर १८७५ आणि शहीद दिन ९ जून १९००.

आणि दुसरे धरती आध्यात्म बाप्पा आणि जागतिक शिक्षण महर्षी संत इग्नेशियस लोयोला.

एक सोल्जर आपल्या देशासाठी लढणारा. युद्धात तोफेचा गोळा लागल्यामुळे एक पाय दुर्धर झाला. हॉस्पिटलमध्ये उपचार घेत असताना अनेक पुस्तक वाचायला देण्यात आली. परंतु मन रमेना.  मग त्याने एकाच पुस्तकाची निवड केली. ते म्हणजे  होते बायबल.

मनुष्याने सर्व जग मिळवले आणि आपला जीव गमावला तर त्याला त्याचा काय लाभ? ह्या विचाराने प्रेरित होऊन त्याने आपले  जीवन ख्रिस्तचरणी अर्पण केले.  क्षणात सर्व काही. धनदौलत गरीबास वाटून दिली. आणि तो गरीबांच्या सेवेसाठी निघाला. त्याने आपल्या सात सोबत्यासह एक संघ स्थापन केला. तो जागतिक कीर्तीचा येशू संघ. ज्या संघाचे सिद्धांत आणि मूल्ये आहेत....

ईश्वराचा महान महिमा.  विवेक आणि चिंतन विचार इतरांसाठी जीवन...

बिरसा मुंडा याने इसाई धर्म स्वीकारल्यानंतर त्यांचे नाव ( डेव्हिड ) असे ठेवण्यात आले. त्यांनी सुद्धा आपल्या धर्माची स्थापना केली ( बिरसाईत ) आपल्या लोकांमध्ये सुधारणा घडवून आणण्यासाठी. बिलाचा अर्थ आहे. आदिवासींचा उत्तराधिकारी.

हे दोन धरतीपूत्र आबा जगभर प्रसिद्ध आहेत.

३१ जुलै या दिवशी संत इग्नातीचे पुण्यस्मरण सर्व येशूसंघीय धर्मगुरू धर्मबंधू साजरे करतात. आणि ९ ऑगस्ट रोजी शूरवीर बिरसा मुंडा ह्यांचे प्राप्तस्मरण आदिवासी बंधू भगिनी करीत असतात.

परमेश्वराने त्यांना त्याचे कार्य करण्यास भरपूर शक्ती आणि सामर्थ्य द्यावे. त्यांना चांगले आरोग्य लाभावे. हीच ईश्वरचरणी सदैव प्रार्थना.

९ ऑगस्ट ह्या दिवशी आपले आदिवासी बांधव (आदिवासी दिन साजरा) करतात. आपण मूळचे रहिवासी आहोत. आदिवासी आहोत. आद्य मानव आहोत. आपण निसर्गाचे आणि प्रकृतीचे रक्षक आहोत. सूर्याची प्रकाशाची कुदरतची निसर्गाची पूजा करणारे आहोत. असे ते अभिमानाने सांगतात.

ही त्यांची निसर्गप्रेमी भावना आपण ओळखली पाहिजे. विधात्याने, निर्मिकाने त्यांच्यावर त्याच्या कामावर कृपेचाआशीर्वाद ध्यावा हीच प्रभू ईश्वरचरणी सदैव प्रार्थना.

बिरसा आमचा क्रांतीवीर आम्ही त्यांचे बालवीर बिरसा आमचा शूरवीर. आम्ही त्यांचे रणवीर. आज आमच्या बिरसाचे असे रुप म्या पाहिले...